

Grundlaget for at deltage i en akkord er ønsket om derved at formindske det tab, man ellers måtte forudse. Hvis akkorden overholdes, og man har vurderet det alternative tab rigtigt, vil man ved deltagelse i akkorden spare Fiskeribanken (statskassen) for et tab svarende til akkordbeløbet.

Der vil dog være flere usikkerheder i forbindelse med denne vurdering, f.eks. overholdes akkorden ikke altid, og man får ikke gevinsten (akkordbetalingen). Dette medfører ikke automatisk, at akkordaftalen bortfalder, og det oprindelige krav genopstår, således at der kan være tale om en dårligere situation, end hvis akkord ikke havde været aftalt.

Som udgangspunkt for et skøn over, hvilke tab en mere formaliseret akkordpraksis vil kunne medføre, er valgt lån med aktuelle restancer. Desto flere restancer, der er på et lån, jo større sandsynlighed vil der være for, at dette lån kandiderer til en akkord, og jo hurtigere vil det blive aktuelt.

Fiskeribanken har igennem de seneste 4 år efter en gennemført tvangsauktion tabt mellem halvdelen og en fjerdedel af sit tilgodehavende. Lægges disse tabs gennemsnit til grund, og forudsættes akkorddividender på mellem 10 og 25 pct., kan udgiften i 1990 ved gennemførelse af en mere aktiv deltagelse i frivillige akkorder anslås til mellem 33 og 79 mill. kr., forudsat at alle lån med to restancer og derover akkorderes.

Hvis alle lån med én restance akkorderes, vil udgiften under de samme forudsætninger udgøre mellem 54 og 130 mill. kr. Dette tab vil væsentligt optræde i 1991, men en offentliggørelseskampagne kunne betyde en fremmskyndelse af processen og måtte i øvrigt befrygtes at tilskynde en del låntagere til uden rimelig grund at søge bortakkorderet en del af deres gæld til fordel hovedsageligt for andre kreditorer og med en meget væsentligt administrativ belastning til følge.

Det var i forbindelse med administrationen af de i december 1987 vedtagne statsgaranterede henstandslån fra Fiskeribanken erfaringen, at alene kendskabet til denne nye lånemulighed forsinkede og begrænsede de ordinære betalinger af ydelser til Fiskeribanken.

Til de nævnte betragtninger og beregninger må føjes den usikkerhed, at en frivillig akkord forudsætter, at alle kreditorer er enige. Det vil næppe være tilfældet i samtlige restancesager. Hertil kommer, at der vil være tilfælde, hvor Fiskeribanken må anse det for mest fordelagtigt gennem en tvangsauktion at få samtlige andre kreditorer rensset væk, så fartøjet ikke skal bære den belastning, som betalingen af akkordydelsen vil betyde, eller man anser det for bedst at få en dygtigere fisker til at købe og videreføre fartøjet.

Etablering af en formaliseret akkordordning vil således på kort sigt medføre yderligere udgifter for statskassen og ikke bidrage til at reducere den store overkapacitet i fiskerflåden. Ordningen vil foruden at aflaste debitorer indebære en aflastning af andre, ringere sikrede kreditorer, der kan opnå en bedre dækning af deres tilgodehavender.

Det kan endvidere bemærkes, at gennemførelse af formaliserede akkordordninger indebærer en underminering af panteretten. En formaliseret akkordordning vil medføre risiko for en betydelig forøgelse af statens tab, idet dette risikerer at føre til et fald i indbetalingen til Fiskeribanken af forfaldne beløb. En sådan udvikling er tidligere set i forbindelse med den statsgaranterede henstandslåneordning, der blev fremsat i efteråret 1987 og vedtoges af Folketinget i december 1987. Der skete i forhold til tidligere en usædvanlig kraftig stigning i restancerne ved terminen i oktober 1987, idet de voksede med over 90 mill. kr. mod 61 mill. kr. i oktober 1986. Der var endvidere tale om en unormalt langsomme nedgang heri i de følgende måneder.

En formaliseret deltagelse i akkorder fra Fiskeribankens side kan under hensyn til de statsfinansielle konsekvenser heraf ikke tilrådes. Til de nævnte økonomiske synspunkter skal føjes, at akkordering ikke bidrager til den så stærkt ønskede reduktion af flådens kapacitet.

*Arbejdsgruppen* finder dog samtidig, at Fiskeribanken, såfremt det tjener dens økonomiske interesse, i stigende grad bør være åben overfor at deltage i frivillige akkorder. Dette praktiseres som tidligere anført i begrænset, men stigende omfang af Fiskeribanken.

Spørgsmålet om en akkordordning må imidlertid også vurderes ud fra en bredere synsvinkel under hensyn til den økonomiske situation i fiskerierhvervet.

*Fiskeriministeriet* har i den forbindelse understreget, at der ikke peges på etablering af en formaliseret akkordordning med de deraf følgende konsekvenser. Efter ministeriets opfattelse vil det imidlertid i den nuværende økonomiske situation for fiskerierhvervet være hensigtsmæssigt i et større antal tilfælde på baggrund af konkrete vurderinger at lade Fiskeribanken indgå i frivillige akkorder med henblik på at formindske det tab, Fiskeribanken ellers måtte forudse på et